

Přijď, Duchu svatý (Sk 1,12-14)

Prosíme Ducha svatého, aby v nás znovu vyvolal život

Od Kristova nanebevstoupení do svatodušních svátků se církev modlí **novému** k Duchu svatému. Napodobuje tak apoštolů, kteří se po Ježíšově nanebevstoupení vrátili do Jeruzaléma a tam se v horní místnosti „svorně a vytrvale modlili spolu se ženami, s Marií, matkou Ježíšovou, a s jeho bratry“ (Sk 1,14). V modlitbách čekali na naplnění zaslíbení, které jim Ježíš dal před svým vstoupením na nebesa: „Dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí“ (Sk 1,14). **Ve svatodušní nověně toužebně očekáváme, že Duch svatý sestoupí i na nás, na církev, jejíž existence by byla bez Ducha svatého neoprávněná, a na každého osobně, aby v nás znovu ožilo vše uschlé a zatvrdlé.** Devítidenní modlitba existovala již u Římanů a od 12. století nacházejí novou oblibu v křesťanské zbožnosti. **Číslo devět se v mnoha jazycích podobá slovu nový (novem - novis, neun - neu aj.)** Devítka má charakter proměny: připravuje novou podobu, tak jako potřebuje dítě v těle matky devět měsíců, aby se mohlo narodit. **Praobrazem každé křesťanské nověny je svatodušní nověna apoštolů, Marie a dalších žen, které doprovázely Ježíše.** Ve svatodušní nověně se modlíme za obnovu církve a za své osobní proměnění.

Při večerních nešporách se v době svatodušní nověny zpívá hymnus „Veni crea-

tor spiritus“, který složil kolem roku 809 benediktinský mnich Hrabanus Maurus. Jeho slova, stará téměř 1200 let, odpovídají i naší dnešní touze:

*„Duchu svatý, přijdiž k nám,
sílu svou nás naplň sám.*

*Ty jsi Tvůrce světa všeho,
přej nám dechu nebeského.“*

Prosíme tedy Ducha svatého, aby v nás znovu vyvolal život, protože ten ztrácí v námaze všedních dnů sílu. Mnozí lidé dnes touží po energii a pravém životu. Mají dojem, že jejich životní styl neodpovídá požadavkům skutečného života. Bůh stvořil tento svět skrze Ducha, může nás tedy nově stvořit. V dechu, který do sebe každým okamžikem vpouštíme, bychom mohli vytušit, že nás Bůh stále obnovuje dechem svého Ducha.

*„Přijď již, Těšiteli pravý,
Bohem Otcem darovaný.*

*Ty jsi lásky pramen živý,
dodej slabým odvahu a síly.“*

Duch svatý je náš přímlyce a utěšitel, je to dar Otce. Je pro nás živým pramenem, ohněm, světlem, láskou a pomazáním (fons vivus, ignis, caritas et spiritalis unctio). Duch svatý je **pramen života**: Z něj lze čerpat, aniž by se vyčerpal, protože je to pramen božský. Mnozí se dnes cítí vysušení, rozdaní, vyhořelí, protože museli stále dávat. Ve svatodušní nověně úpěnlivě prosíme, aby v nás začal zase prýštit pramen Ducha svatého, aby nás osvěžoval a posiloval.

Úmysly modlitby živého růžence:

- Říjen:** Za nemocné a za ty, kteří se nacházejí v obtížných životních situacích.
Listopad: Za naše řeholní sestry a požehnání pro Mateřskou školu Karolíňku.
Prosinec: Za požehnání pro dobré vztahy v rodinách.

Duch svatý je také **ohněm a světlem**, které nás hřeje a prozařuje. Je i pomazáním, které léčí naše rány a povolává nás k úkolům, které náležejí jednotlivě každému z nás.

Nechtěl bych vykládat všechny sloky tohoto pozoruhodného hymnu, ale čtvrtou přece jen nemohu přejít:

*„Rozžíhej smysly, rozžíhej duši,
ať teplem a láskou mé srdce buší.
A naše těla ubohá,
nechť pozvedne síla Tvá.“*

Duch svatý má moc zapálit světlo našim smyslům, zní doslova v latinské předloze (*accende lumen sensibus*). U Ducha svatého nejde o něco čistě duchovního: spíše chce rozžehnout naše smysly a prozářit je, abychom jimi vnímali Boha v tomto světě. Jsou-li naše smysly bdělé, stává se náš život tím, čím je od Boha. Potom jsme v tomto světě plně přítomní. Naše smysly nás přivádějí do vztahu se skutečností. Při zpěvu této prosby zpozorujeme, jak jsou naše smysly tupé, jak cítíme jen málo z toho, co je kolem nás, protože jsme účastní jen svými myšlenkami, ale ne svými smysly. Pokud jimi ale zatřepe Duch svatý, probudí je a osvětlí, stanou se skutečným prostředkem naší zkušenosti s Bohem. Boha neprožíváme rozumem, ale svými smysly. Tím, že mezi mnoha hlasy slyšíme hlas Boží a že ve viditelném vidíme neviditelné.

Duch svatý je současně láskou, která se vylévá v našich srdcích. Každý z nás koneckonců touží po lásce a po tom, aby byl milován. Duch svatý nám dává schopnost milovat, ale je také láskou Otce, která proudí do našich srdcí.

Pěvecký sbor Gloria ve Sławkówe

V rámci partnerství měst se v závěru června 2013 pod záštitou města Slavkov u Brna uskutečnil zájezd do polského Sławkówa. Na cestu jsme se vydali v pátek 28. června ve 13.00, do cílové destinace – ubytovny v Niwě, jsme dorazili po cca pěti hodinách. Sobotní program sestával z pro-

V Duchu svatém se můžeme cítit být Bohem plně a bez výhrad milování. V Duchu svatém proudí naším srdcem a naším tělem láska. Poslední prosba této sloky se týká našeho života a jeho slabostí. Právě Duch svatý je schopen naším tělem pronikat s novou silou: stále se touží vtělovat, usadit se v našem těle a naplnit je božskou silou.

Přířad' se během svatodušní novény k těm mužům a ženám, kteří společně v horní místnosti očekávali příchod Ducha svatého. V této skupince modlících se Ježíšových učedníků a učednic se připravuje něco nového, co v krátkém čase dobude celý svět. Tato **horní místnost je zároveň mateřským lůnem, z něhož se zrodí církev, a z něj může vyjít jako nový člověk.** Medituj nad hymnem, který složil Hrabanus Maurus před 1200 lety a nech do sebe hluboko proniknout tyto obrazy. Možná potom ucítíš, jak v tobě zase začíná vyvěrat pramen Ducha svatého a jak se v Tobě znovu zažihá žár jeho lásky.

Z knihy Anselm Grün, Tajemství velikonocní radosti, vydalo Karmelitánské nakladatelství

Svatost biřmování udělí v neděli 29. září 2013 ve Slavkově při mši svaté v 8.30 hodin otec biskup Vojtěch Cikrle.

Biřmování přijme 36 mladých z naší farnosti (22 ze Slavkova, 6 z Hodějic, 5 z Němčan a 3 z Heršpic) a 7 z jiných farností děkanství.

Vyprošujeme jim celoživotní spojení s Duchem Svatým, aby v něm nacházeli zdroj života a vedení k Pánu Ježíši.

hlídky královského města Krakova s průvodcem a vystoupení na Malém rynku v 18.00 v rámci Dnů Sławkówa, kde pod vedením Marie Kostíkové zatančily „slavkovské ženy z babských hodů“ část Moravské besedy a za řízení Petra Hlaváčka vystoupil Pěvecký sbor Gloria,

kteřý interpretoval skladby zahraniční (Thoinot Arbeau: *Pavana Belle qui tient ma vie*; John Dowland: *If my complaints*; Claudio Monteverdi: *Il mio martir*; Hans Leo Hassler: *Tanzen und springen*; tradiční *Onal Scarborough Fair*) i naší provenience (*Dybych byla ftáčkem*; *Jede, jede, poštovský panáček*; *Neviděli jste tu mé panenky*; *Já do lesa nepojedu*; *Ráda, ráda, můj zlatej Honzíčku*; *Šil bech k vám*; *Kole našich oken*; *Muzikanti, co děláte*; *Ešče si já pohár vína zaplatím*; Antonín Tučapský: *Ma mila mamulko*; Ezechiel Ambros: *Ej, láska, láska*). Repertoár sboru zazněl a capella, převážně ve čtyřhlasé faktuře. Slavkovské ženy doprovázela kapela Sebranka Oty Stránského, jež se spolu se svým slawkovským protějškem Bobři postarala o večerní zábavní program.

Vyvrcholením sborové mise byla nedělní mše sv. konaná v 9.30 v kostele Povýšení svatého Kříže, při níž zazněla *Missá brevis*, op. 21 Zdeňka Fibicha a *Confitebor* krakovského skladatele Jacka Rózyckého, a to v podání Pěveckého sboru Gloria, instrumentalistů (Ladislav Jedlička, Zdeněk Kábrt, Miroslav Slováček a Ludmila Šujanová housle, Vítězslava Šujanová viola, Olga Frydrychová varhany), za řízení Petra Hlaváčka. Obě kompo-

zice přitom nádherně zapadly do kontemplativního rozměru mše a nemalou měrou přispěly ke slavení liturgie, což probošt P. Antonín Kwiatkowski vděčně ocenil. Obdivuhodný výkon podala slawkowská varhanice Małgorzata Kostrzyńska, která s technickou i intonační jistotou hrála a zpívala propriální části mše zcela zpměti. Lid Boží obecný však nezpíval z kancionálu, ale z textů promítaných na digitální tabuli. Bez zajímavosti také není, že ve všední den jsou v tomto kostele každý den slouženy dvě mše, v neděli mši pět. Nedělní slavnostní oběd v půvabném penzionu Austeria Slawkowska se šindelovou mansardovou střechou, podepřenou z přední strany šesti kamennými sloupy, se stylovým historickým interiérem, za přítomnosti polské delegace, byl nejen okamžikem sdílení, ale i hodnocení: Slawkowský starosta Bronisław Goray, jakožto i hlavní organizátor našeho zájezdu Petr Kostík shodně vyzdvihli především výkon i repertoár Pěveckého sboru Gloria, jenž roli reprezentanta Slavkova u Brna zvládl na výbornou. Srdečnost a pohostinnost polské strany v nás nechala vzpomínky nejkrásnější, ale též naději na setkání další.

Karol Frydrych

Tábor 2013 – Antické Řecko

Vše začalo 16. července odjezdem do Rakoveckého údolí. Naše tradiční tábořiště se změnilo v Antické Řecko. Všech 49 dětí bylo rozděleno do 7 skupinek po sedmi. Každá skupinka představovala jedno významné město starověkého Řecka (Milétos, Thesaloniki, Théby, Efesos, Delfoi, Korint a Rhodos) a vedoucí představovali krále těchto měst. Kromě krále mělo každé město svého boha (Néreus, Démétér, Iris, Apollón, Kairos, Athéna, Artemis). Nad všemi bděl Zeus a otec Milan v přestrojení za řeckého filozofa. Děti mohly plnit hodnosti bohů, a za ně pak pro svoji skupinku dostávaly drachmy. Například hodnost boha Herma se udělovala při zvládnutí morseovky a chůze na

chůdách, nebo hodnost bohyně Artemis za zvládnutí uzlů a sestrojení funkční pas-ti. V polovině tábora byly uspořádány Olympijské hry. Města mezi sebou soupeřila v etapových hrách, za vítězství získávala drachmy, za které se kupovaly území na mapě. Podle velikosti území, které skupinky získaly, pak vyrážely na pokladovku. Vítězství v pokladové hře získal král Perseus z města Théby a stal se králem celého Řecka. Počasí během celého tábora bylo opravdu slunečné... no jako v Řecku. Jen kuchyně byla spíše tradiční česká, viz. svíčková, knedlo zelo...

Tábor by získal jako vždy 1*! Už se těšíme na příští tábor!

Čahoun a Fero

Návštěva Catanie aneb tábor ministrantů

Ještě jedna zatáčka, odbočit vlevo, projet kolem rybníků, odbočit na louku, do lesa, a jsem na místě. Podle stavení to vypadá, že jsem se ocitla na Divokém západě. Není to však pravda, na stožáru se vlní zeleno-bílo-červená vlajka.

Ano, jsem v Itálii, v malé, údajně neklidné sicilské vesničce Catanie. Dozvídám se, že ráno zde byl zabit starosta Don Angelo, z kterého se vyklubal mafiánský kmotr.

Ke stolu usedají dva muži v černém, nechybí do čela naražené klobouky. Živě a zároveň dost tajemně líčí události dnešního dne. Se zájmem poslouchám s ostatními a obdivuji herecké nasazení táborových vedoucích.

Mafiánská Sicílie byla tématem letošního ministrantského tábora, kterého se zúčastnilo 18 kluků. Byli rozděleni do tří

detektivních kancelářů, plnili různé úkoly, hráli si, sportovali, hlídkovali, no prostě si užívali prázdnin se svými vedoucími, kteří měli tentokrát typická italská jména. Kromě již zmiňovaného Angela jste se tu mohli setkat se Salvatorem, Tommasem, Enricem, Lugiem, Vincenzem. Nesmím zapomenout na paní kuchařku doňu Marii a zdravotnici doňu Serenu.

K italské atmosféře zcela jistě přispělo i mimořádně horké počasí. Ještě že zde bylo i moře v podobě možná až moc mělkého rybníka. Kluci si domů odvezli nejen spoustu zážitků a zkušeností, ale i štramácké klobouky.

Ráda bych tímto článkem poděkovala všem vedoucím a asistentům, paní Čechové i Zdeňku za jejich čas, nadšení a starostlivost o děti.

Eva Janková

Pouť do Říma 2013

Po třech letech se slavkovská mládež domluvila na cestě do Říma. Karavanu tvořily 3 auta a v jednom z nich jsme coby řidič a spolujezdec figurovali já a moje manželka. Zbývající dvě auta byla řízena otcem Petrem a manželou Buchtovými. Celá výprava, která čítala 22 osob (5 dospělých, 11 děvčat a 6 hochů), vyrazila v neděli 18. srpna 2013 přibližně v 14.45 hodin od slavkovské fary na dlouhou cestu. Já osobně jsem se do Říma vypravil poprvé a moje zážitky jsou tudíž vnímány spíše z pohledu „prvónávštěvníka“ Říma.

Prvním dílčím cílem na cestě bylo poutní místo Assisi ve střední Itálii. Tam jsme dorazili po celonoční jízdě cca v 6:30. Díky předem zajištěnému termínu otcem Petrem jsme měli možnost mít v jedné z kaplí hlavní baziliky mši svatou a po krátké prohlídce města jsme pokračovali dále směrem k Římu.

Osobně jsem neměl představu o způsobu provozu na italských komunikacích, ale okolnosti člověka nutí přizpůsobit se. Nikoho v Itálii nepřekvapí vjezd do protisměru nebo zastavení na zákazu zastave-

ní. Takže jsem se snažil splynout s davem a troubení klaksonů po pár hodinách už jsem ani nevnímal. Všiml jsem si, že Itálové jezdí trochu divoce, ale přitom na druhou stranu vcelku ohleduplně. Jakoby s takovou určitou drzostí a přitom ale s ohledem a respektem vůči ostatním. Cesta do Říma byla 1320 km dlouhá a po celé cestě jsem si nevšimnul jediné bouřačky. Do Říma jsme dorazili přes odpočinek u jezera Bolsena a krátkou zastávku ve městě Bagnoregio, v pondělí cca v 18.30 h. Před vjezdem do kotle ulic Říma jsem si říkal „bacha hochu, ať se Ti kolegové neztratí nebo ať Vás nerozdělí semafor“ – jel jsem v naší koloně 3. v pořadí. Tak jsem nalepený na nárazník vozu č. 2, přes pár vjezdů do protisměru a dva semafore na červenou – v klidu dorazil a mohl si vydechnout, že 7 pasažérů „mé“ posádky je zdárně v cíli.

V úterý, středu a čtvrtek byl připravený program zaměřený na prohlídku Říma. V úterý jsme využili celodenní jízdenky na metro a program začali návštěvou katedrály sv. Petra – zde se nám vyplatilo brzké

vstávání. Když jsme opouštěli po společné fotografii náměstí sv. Petra a viděl jsem tu frontu na vstup do chrámu téměř po celém obvodu elipsoidního náměstí – jen jsem povzdychl a zalitoval čekající. Po návštěvě významných míst Říma – Španělské schody, Piazza Venezia, Fontána di Trevi, Piazza Navona, Koloseum, Forum Romanum, Pantheon,.... a návštěvě sestry Anežky (Věrky Novoměstské) v klášteře v Římě jsme zakončili „denní“ část programu mší svatou v bazilice sv. Pavla za hradbami.

Během dne jsem se snažil zvyknout si na to, že červený panáček na semaforu vlastně říká „klidně přejdi“ a zelený naopak „mrkni, jestli do přechodu nejede nějaké auto či skútr“. Autobusy „MHD ROMA“ nepoužívají jízdní řád. Systém „přijedu, jak mi to vyjde“ evidentně nikoho z místních nerozhodí. Prostě POHODA. Úspěšně se mi podařilo přes téměř zavřené dveře v přečpaném metru vtáhnout z nástupiště do vagonu jednoho člena naší výpravy (hlavně se neztraťme a držme se pohromadě), a rovněž s úspěchem jsem čelil atakům pouličních prodejci, kteří nejen mně nabízeli ty „nejsuprovější“ suvenýry od laserových blikajících lamp po světélkující vrtulničky. Po večeri v místě ubytování – ve farnosti Santa Maria del Soccorso (Panny Marie Pomocné) následovala večerní prohlídka Říma. Otec Petr s bravurou provedl celou výpravu po významných místech a před půlnocí jsme s únavou dorazili na faru. Jedna vychlazená Plzeň s otcem Petrem na zdar dnešního dne, studená sprcha na terase a na kutě.

Ve středu jsme použili pro dopravu po Římě auta. Provoz byl „obvyklý“. Po ujištění od otce Petra, že Řím je nyní v podstatě prázdný a cesty volné by mě zajímalo, jaké to je, když je v Římě dopravní špička. Prohlédli jsme si Circus Maximus, Caracalovy lázně, baziliku sv. Vavřince za hradbami, baziliku sv. Šebestiána, kostel Quo Vadis a Katakomy sv. Domitilly, kde byla mše svatá. Pozdní odpoledne bylo vyhrazeno mořské pláži a koupání. Po 20 km jždě podél pláže jsem pochopil, proč je Řím prázdný. Všichni jsou u moře.

Zaparkovat: možná tak s koloběžkou, ale 3 auta? Nakonec ano a pěkné osvěžení ve slané vodě. Brýle, ani korále ani bikiny jsem si nekoupil, takže plážový prodejci na mně neutřili. Večer pak již obligátní Plzeň na spláchnutí vedra a odpočinek na další programem nabýtví den.

Ve čtvrtek nás metro odvezlo do centra a prohlídku Říma jsme završili návštěvou Lateránské baziliky, Baziliky Sv. Kříže (bazilika kardinála Vlka), Panny Marie Sněžné (Santa Maria Maggiore), sv. Klementa a Svatých schodů. Osobně mě překvapilo, kolik kostelů v Římě má rovné kazetové stropy, případně nemají strop vůbec. Jen přiznanou konstrukci krovu. Poledne jsme prožili v Nepomucenu (papežské koleji – semináři pro české bohoslovce v Římě), kde jsme poobědvali z vlastních zásob a od hostitelů jsme obdrželi vychlazené nápoje. Přivítal nás nový rektor, který mi byl nějak povědomý. Po chvíli mě to docvaklo. Byl to P. Petr Šíkula, který sloužil mši sv. na Urbánku v květnu při příležitosti slavnostního znovuotevření kaple po opravě. Čtvrteční program zakončila večer mše sv. ve farním kostele v místě ubytování. Zpěv naší mládeže při bohoslužbě sklídl zasloužený potlesk.

A ráno v pátek odjezd do severní Itálie – do Vicenzy. Cestou jsme navštívili klášter trapistek ve Vitorchianu. Po pár kolonách a zácpě (dopravní) jsme jako na koni dorazili ve 20:30 do Vicenzy. Zde nás čekalo příjemné překvapení v podobě již připravené večere. Naším hostitelům budiž za to dík! Po noclehu na faře a dopoledním nákupu suvenýrů a dárků pro naše blízké doma, jsme přes Padovu, Udine, Tarvisio, Graz a Vídeň dorazili ve 23 h. po 2900 km domů do Slavkova.

P.S.: Jen mě vrtá hlavou, komu patří ten spacák, co zůstal v autě spolu s chlapeckými trenkami. Doposud to nikdo nepostrádá. Tak snad možná před táborem 2014 se někdo ozve. Také doufám, že někdy přijde pohled, který jsme poslali domů 22. 8. (dnes je 4. 9. 2013). Arrivederci ROMA!

Pavel Galata

Taky máte svůj pytlík brambor?

Učitel vešel do třídy a zeptal se žáků: „Chcete se zúčastnit zajímavého pokusu? Týká se života.“ Žáky to zaujalo a souhlasili.

Každý žák měl přinést pět kilo brambor a pytlík. Žáci sice nechápali proč, ale donesli vše, jak učitel řekl. „Tak teď na každého brambor napište jméno člověka, kterého nemáte rádi nebo se na něho zlobíte, či ho z nějakého důvodu nenávidíte. Pak hodte brambory do pytlíku.“

Někteří žáci měli v pytlíku jen pár brambor, někteří jej měli plný. Pak jim učitel řekl: „Od nynějška budete pytlík s bramborami

nosit všude s sebou, do školy, na návštěvu... , zkrátka budete jej mít stále u sebe.“

Uplynul týden. Jakkmile přišel učitel do třídy, začali žáci reptat a naříkat: „Už jsme unaveni, stále s sebou to břemeno tahat, navíc brambory začínají hnit a zapáchat.“

Učitel se usmál: „Vidíte sami, jaké to je, když neodpustíte lidem, které pro něco nemáte rádi. Trestáte potom nejen je, ale i sebe. Nesete potom těžké břemeno. Odpustit, to znamená udělat dobrý skutek i sám pro sebe.“

UMÍME ODPUSTIT, ALE OPRAVDU ODPUSTIT?

FARNÍ RADA

Z pastorační farní rady

Pastorační farní rada se sešla 23. září 2013. Projednala náměty členů a zabývala se rozdělením některých úkolů po odchodu pastorační asistentky. Zabývala se plánem aktivit v novém školním roce a akcemi do konce roku.

Přítomni: o. Milan, o. Petr, R. Červinka, P. Hlaváček, P. Kočica, L. Palečková, s. Gregorie, M. Melicharová, M. Šujanová, K. Doleček, M. Charvatová. Omluveni: J. Hrabovská.

Náměty členů farní rady:

Kdy začne fungovat farní kavárna? Začátek navržen na 13. října.

Dětská mše sv. – je zapotřebí, aby na kytaru hrál někdo z mládeže a zapojily se starší žáci hrou na hudební nástroje.

Mládežnická mše sv. s hudebním doprovodem mládeže bude v pátek 1krát za měsíc.

Schůzka akolytů s doladěním služby a s upřesněním úkolů přede mší a po mši bude v říjnu.

Katecheze pro dospělé – je třeba zvážít, jak je konat.

Nájezd pro kočárky a invalidní vozíky u hl. vchodu – PRF doporučuje vypracovat návrh a začít jej projednávat po strán-

ce památkové a stavební. Pro rok 2014 žádat dotaci na výrobu schodiště na půdu k hodinám.

Aktivity a úkoly:

Ministrantské schůzky začaly v září (mladší 16.15 v úterý: Adam Blahák; starší 16.00 v pátek: Tomáš Fries).

Kurz pro lektory přípravy na manželství pořádá Cenap – nabídne se ve společenství manželů.

Kurz partnerství pro mládež (od 10. října) – oznámíme a vyhlásíme.

Divadlo má vyhrazeno podzimní víkendové termíny k realizaci nacvičených her. Divadlo připraví vánoční scénku (doporučeno provést 25. prosince – odpoledne v 15.30–16.30 hodin).

Roráty – budou třikrát úterní dětské roráty, je třeba zabezpečit čaj + buchty po mši.

Misijní neděle 20. října odpoledne je naplánováno setkání rodin (promluví P. Jiří Kaňa) na téma o předávání víry v rodině.

Duchovní obnovy v DSR: pro ženy: 9. listopadu – A. Ruckí; pro muže: 23. listopadu – J. Szkandera.

Mše sv. za padlé při bitvě 28. listopadu v 18.00.

Napoleonské dny 30. listopadu – kostel bude otevřen pro návštěvníky od 9.00 do 21.00 hodin (prosba – zapsat se na službu hlídání; prodej knih, nabídka biblických citátů).

Úklid na faře je třeba jednou za měsíc; např. první sobotu; zeptat se, kdo by byl ochoten pomoci s úklidem.

Úklid pastoračního střediska fary (zapojit skupiny, které tam jsou; co se má uklidit; kdo je zodpovědný; kdy se má uklidit

/pravidelné termíny; mimořádné úklidy, např. po představení divadla, po výuce náboženství).

Kostelnická služba ve čtvrtek ráno? Kostelnická služba na pohřby a svatby není potřeba – zajistí velcí ministranti.

Vývěsky s tématem – nejmladší spolčo (9. třída).

Příští farní rada: pondělí 18. listopadu v 19.00 hodin.

Zapsal: P. Mareček

Oprava střechy kostela Panny Marie Bolesné v Němčanech

V letošním roce v letních měsících započala oprava střechy kostela Panny Marie Bolesné v Němčanech – Lutrštéku a to obnovou střechy nad lodí kostela. Na podzim minulého roku byla zpracován průzkum krovu a projektová dokumentace. Z kraje tohoto roku pak bylo vydáno stavební povolení. Toto bylo nezbytné spolu s vydaným závazným stanoviskem k podání žádostí o dotace. I přesto, že pro letošní rok byly dotace všeobecně kráceny, se podařilo získat prostředky jednak z ministerstva kultury i z rozpočtu JM kraje. Svým finančním příspěvkem pomohla i Němčany.

Z výběrového řízení vyšla vítězně firma Tesařství Drápal s.r.o. z Viničných Šumic. Jako první krok bylo přistoupeno nejprve k pracem spojeným s opravou nosné čás-

ti krovu. Stav některých prvků krovu byl místy až havarijní. Byly provedeny výměny napadených trámů – vaznic, pozednic, vazných trámů i krokví. Poškozené prvky, které byly v havarijním stavu, byly vyměněny kompletně, u lokálně napadených prvků byla odstraněna pouze poškozená část. V částech střechy po stranách věže bylo započato i s výměnou střešní krytiny a novým latováním. Protože se jedná o památkově chráněný objekt, tak práce probíhají za dozoru zástupců památkové péče.

Náklady na obnovu střechy nad lodí kostela budou činit 800 000 Kč. V letošním roce se díky výše zmíněným dotacím a vlastnímu příspěvku farnosti podařilo zrealizovat práce za 220 000 Kč.

Protože farnost je z hlediska financování závislá na prostředcích z dotačních titulů, bude v následujícím roce opět požádáno o příspěvek z dotací.

Věříme, že se akce podaří dokončit co nejdříve i z toho důvodu, že kostel je dominantou obce i blízkého okolí a obnova střechy přispěje jak k průběžnému udržování dobrého stavu památky, tak i ke zvýšení prezentačních kvalit tohoto významného poutního místa.

*Ing. Pavel Galata,
tech. administrátor děkanství*

Oprava krovu Lutršték

Církve a stát: desatero mýtů a fakta

Mnohaletá veřejná diskuse o vyrovnání vztahu mezi církvemi a státem stále více ztrácí svou racionální podstatu, vyhrocuje se a nabývá na emocionálnosti. Fakta jsou stále častěji nahrazována mýty a prostor pro racionální argumentaci se zmenšuje. Pokusme se shrnout neustále opakované mýty a postavme proti nim nezpochybnitelná fakta:

1. mýtus: Navrácený majetek v hodnotě 134 miliardy korun je nepřiměřeně vysoký.

O vyrovnání vztahů mezi církvemi a státem se jedná od poloviny 90. let. Navrácení církevního majetku byl od počátku nezbytnou součástí vyrovnání. Po odmítnutí církevních asignací byl církevní majetek považován za hlavní zdroj financování církví a náboženských společností v situaci, kdy státní rozpočet přestane financovat duchovenské aktivity církve (platy duchovních a příspěvek na provoz ústředí). Na vymezení a ocenění původního církevního majetku spolupracovalo ministerstvo kultury s ministerstvem financí a ministerstvem zemědělství na základě podkladů od církví a náboženských společností. Tyto podklady a metodika ocenění byly v roce 2008 kontrolovány a verifikovány renomovanou mezinárodní poradenskou firmou Ernst & Young. Pokud by se měla hodnota navráceného církevního majetku změnit, je nezbytné kvalifikovaně říci, v čem byla metodika stanovení hodnoty nesprávná, co je třeba změnit a jak nově stanovit hodnotu majetkové podstaty vyrovnání vztahu mezi církvemi a státem.

2. mýtus: Majetek určený církevnímu vyrovnání církvím nepatřil.

Církevní majetek zahrnutý do návrhu vyrovnání představuje pouze majetek církví (farností, diecézí), řádů a náboženských společností registrovaný v pozemkových knihách a zabraný státem po 25. únoru 1948. Je nepochybné, že tento majetek k rozhodnému datu církvím a jejich subjektům nepochybně patřil.

3. mýtus: Církve budou vyrovnáním zvýhodněny proti restituentům.

Na rozdíl od restituentů bude církvím vrácen pouze majetek, který je v držení státu, konkrétně Pozemkového fondu a Lesů České republiky. Bývalý církevní majetek ve vlastnictví obcí, krajů a všech právnických a fyzických osob zůstane nedotčen. Církevní vyrovnání se netýká náhrady za živý a mrtvý inventář, který restituenti obdrželi. Zákon o půdě, podle kterého byla provedena restituce majetku fyzických osob, určoval naturální restituci i v případech, kdy původní majetek nemohl být ze zákonných důvodů vydán. Tomu odpovídalo i „ocenění“ majetku, aby náhradní naturální restituce mohla být vůbec uskutečněna. Srovnávání restitucí s církevním vyrovnáním je nemožné z metodických důvodů. Na rozdíl od restituentů nebudou moci církve žádat o náhradu majetku v naturální formě. Namísto toho jim má být vyplacena adekvátní finanční náhrada. Církve tedy nejsou zvýhodněny oproti restituentům, spíše naopak.

4. mýtus: Majetek se bude vracet v nejméně vhodném období ekonomické recese.

Systematická diskuse o církevním vyrovnání byla zahájena vládou Miloše Zemana v letech 1998–2002. Ministr kultury tehdejší sociálně demokratické vlády Pavel Dostál ustanovil komisi pro narovnání vztahů mezi církvemi a státem. Hodnota majetkového vyrovnání, s níž se pracovalo v roce 2000, činila 100 miliard korun. Tato suma vloni odpovídala částce 131 mld. Kč v cenách roku 2011. Na konci letošního roku při očekávané roční míře inflace 2,9% by činila 134,556 mld. Kč! Byla by tedy o 556 milionů vyšší než částka, kterou nyní předkládá vláda České republiky! V roce 2008 skončilo 10leté období hospodářské expanze, které bylo vystřídáno obdobím hospodářského poklesu vyvolaného světovou finanční a dluhovou krizí. Po něm přišla hospo-

dářská recese, která nás prozatím sužuje. Makroekonomická predikce Ministerstva financí ČR odhaduje v příštím roce 1% reálný růst s výhledem 1,9% na rok 2014 a 2,7% pro rok 2015. Hospodářské oživení se začíná blížit i k nám. Navíc navrácené zdevastované církevní budovy budou vyžadovat nemalé investice pro jejich záchranu nebo jiné užití. Církevní vyrovnání tak pro naši ekonomiku může představovat významný pro-růstový impuls.

5. mýtus: Finanční vyrovnání s církvemi destabilizuje náš státní rozpočet.

V žádném případě. Vždyť dodatečně vydaje ve výši 1,97 mld. Kč ročně představují pouze 0,17% plánovaných rozpočtových výdajů letošního roku.

Přestože vyplácení státního příspěvku církvím v rámci církevního vyrovnání skončí za 17 let, tak už v 15. roce vydá státní rozpočet na cirkve méně než by musel vydat, pokud by k církevnímu vyrovnání nedošlo. Po 30 letech, v roce 2043 zmizí položka cirkve z výdajů státního rozpočtu. V roce 2055 se vyrovnají celkové náklady na cirkve a církevní vyrovnání od roku 2013 s rozpočtovými výdaji na cirkve, pokud by k vyrovnání nedošlo. V roce 2062, 50 let od církevního vyrovnání, bude kumulovaná rozpočtová úspora díky jeho přijetí 28,63 mld. Kč v cenách roku 2011 ve srovnání se stavem, že by k vyrovnání nedošlo. Po ukončení splátek finančního vyrovnání v roce 2043 bude rozpočtová úspora následujícího roku zvýšená o daně z církevního majetku, resp. daně z jeho výnosů činit 3,8 mld. Kč a s rostoucími výnosy z církevního majetku by se měla v následujících letech zvyšovat.

6. mýtus: Navrácený církevní majetek bude z velké části patřit Vatikánu.

Oprávněnými osobami pro navrácení majetku budou farnosti, řády, kongregace, diecéze a další instituce registrované v České republice. Tyto právnické osoby budou mít plné dispoziční právo k majetku. Rozhodování o použití výnosů z majetku bude zcela v jejich kompeten-

ci. Schválení Vatikánu podléhá pouze zcizení (prodej) majetku římskokatolické cirkve, jehož cena převyšuje 1,5 milionu eur. Jedná se o kontrolní mechanismus římskokatolické cirkve, který má zabránit defraudaci velkých rozměrů. Z tržby za prodaný církevní majetek stejně jako z jeho výnosů se Vatikánu nic neodvádí.

7. mýtus: Majetek dostanou preláti úkor potřebných.

Cirkve provozují sociální zařízení, v nichž pečují o zdravotně postižené, staré a opuštěné spoluobčany v nouzi. Provozují charitativní činnost doma i v zahraničí. Zkušenosti ze zemí, kde se taková veřejně prospěšná činnost kontinuálně rozvíjela v době, kdy u nás vládl komunismus, ukazují, že cirkve v komplexu svých sociálních aktivit nemají alternativu. Například u našich sousedů se cirkve staly robustním nástrojem pomoci občanům v nouzi, který efektivně doplňuje státní systém sociální péče. Je pravděpodobné, že výnosy z navráceného církevního majetku pomohou zvýšit úroveň sociální a specifické zdravotní péče v naší společnosti.

8. mýtus: Cirkve se stanou bohatými korporacemi s mocenskými ambicemi.

Cirkve budou muset během 30 let nahradit roční příjmy ze státního rozpočtu ve výši 1,5 mld. Kč. Nemohou to učinit jiným způsobem než prostřednictvím výnosů z navráceného nemovitého a finančního majetku. S tímto majetkem musí podnikat tak, aby roční výnosy za 30 let dosáhly nejméně 1,5 mld. Kč v současných cenách. Vzhledem ke stavu, struktuře a dislokaci tohoto majetku se jedná o obtížný úkol. Jeho naplňování neumožní cirkvím využívat navrácený majetek neproduktivně a neefektivně. Ztráty z hospodaření či jiné majetkové újmy by cirkvím znesnadnily zachování současné úrovně jejich výdajů v budoucnu, zvláště však po roce 2043, kdy skončí vyplácení vyrovnávacího příspěvku. Vyhnout se bolestným výdajovým škrtkům či bankrotu, znamená odpovědné a efek-

(Pokračování na straně 10)

(Pokračování ze strany 9)

tvínní hospodaření spojené s pečlivým zvažováním navyšování neproduktivních výdajů. Na ně si budou muset církve předeem vydělat! Současná situace církví a navrhovaný způsob církevního vyrovnání téměř vylučují jiné použití výnosů z navráceného majetku než pro vlastní provoz a klíčové činnosti, jež zabezpečují církve po celém světě. Navíc je po kvalitní sociální a zdravotní péči, vzdělávání, kultuře a zlepšení stavu většiny církevních architektonických památek v naší zemi dlouhodobě neuspokojená vysoká poptávka, na niž veřejné rozpočtové zdroje už dávno nestačí.

9. mýtus: Církve nebudou umět s navráceným majetkem dobře hospodařit.

Stav majetku k navrácení církví je ve většině případů takový, že horší už snad být ani nemůže. To je výsledek déle než 60leté státní správy. V době znárodnění byl tento majetek funkční a ve velmi dobrém stavu. Vedle církevních vlastníků se o něj dlouhodobě starali patroni, kteří byli po roce 1948 rovněž vyvlastněni. Budovy k navrácení na sebe často upozorňují svou opuštěností a žalostným stavem. Ruiny, v něž se mnohé budovy přeměnily, jsou památkem nedobrého hospodaření se „všelidovým“ majetkem, resp. stále viditelným produktem komunistické a státní majetkové správy. Církve, pokud nebudou moci nemovitosti přímo využívat, je podobně jako jiní soukromí vlastníci pronajmou k produktivním účelům, aby se mohly podílet na ekonomických výnosech z nich.

10. mýtus: Církevní restituce jsou nespravedlivé.

Nejde o restituce. Obsahem pojmu restituce je navrácení do původního stavu. V případě církevního majetku restituci nelze provést, neboť mezi znárodněným majetkem a jeho současným stavem a strukturou je nesrovnatelný rozdíl. 44 % majetku původního majetku je nenávratně ztraceno a 56% majetku se vrátí ve stavu odlišném, než jak byl

církví bez náhrady zabaven. V původním rozsahu nelze obnovit patronáty zaniklé znárodněním majetku patronů. Legitimnost navrácení církevního majetku se opírá rovněž o rozhodnutí Ústavního soudu ČR. Je zřejmé, že minulé majetkové a hospodářské poměry nelze obnovit v původní podobě. Proto návrh zákona řeší především budoucí vztahy sekulárního demokratického státu a církví. Státu odpadne povinnost financovat duchovenské aktivity církví ze státního rozpočtu. Z daní nevěřících nebudou hrazeny mzdy duchovních, jejich pojištění jako státních zaměstnanců, platy církevních zaměstnanců a další náklady na provoz církví. Rozpočtové prostředky bude možno použít k účelu, s nímž se bude ztotožňovat větší část společnosti. Náklady na duchovenské aktivity budou církve hradit z vlastních zdrojů. Stále kladená otázka „Kdo na koho doplácí?“, ztratí v souvislosti s církví smysl. Zatímco nekonečné diskuse o církevním majetku naši společnost dlouhá léta rozdělovaly, tak je značně pravděpodobné, že „vyrovnání“ spojené s dobrým hospodařením s církevním majetkem nesoucím výnosy, z nichž se budou státu platit daně, umožní církví zvýšit rozsah a kvalitu poskytované sociální péče, zdravotnictví, vzdělání, kultury a charity. Prospěch z toho budou mít věřící i nevěřící, což nepochybně přispěje k větší společenské harmonii v naší zemi.

Zdroj: Tiskové středisko ČBK

K restitucím v naší farnosti:

V těchto dnech přichází na farnosti z biskupství výpisy nemovitého majetku, hlavně polností, které jsou předmětem restitucí a mají být vráceny farnosti. V době uzávěrky nám ještě seznamy nepřišly. Jen v některých farnostech děkanství se jedná až o desítky hektarů, ve většině spíše několik hektarů. Některé farnosti přišly o možnost navrácení polí v důsledku přepsání majetku v minulosti na obce nebo fyzické osoby.

Dámský krejčí

Dvě premiéry divadla Simsala Bim

Farní divadlo Simsala Bim pro letošní podzimní sezonu připravilo dvě zbrusu nové hry.

Dámský krejčí

První hrou je francouzská situační komedie G. Feydauda DÁMSKÝ KREJČÍ, která diváka zavede do novomanželské domácnosti dr. Méniera, jenž ač půl roku ženat, a svou ženu miluje, začíná pošilhávat po jiné. V okamžiku, kdy se pustí do nezávazného flirtu se svou pacientkou, změní se očekávané dobrodružství v peklo, umocněné jednak provalením nevěry, která se vlastně ještě nestala, a jednak příjezdem tchyně. Doktor se rázem stává obětí vlastních lží, do nichž se úspěšně zaplétá a strhává do bláznivé smrště komických situací všechny, kteří se mu ocitnou nablízku.

Režie hry se ujal Marek Kuchta a v hlavní roli dr. Méniera uvidíte dlouholetého člena souboru Pavla Šujana. V dalších rolích se vám představí jako Ménierova manželka Yvonna – Eva Špatná, jeho rádoby

milenka Zuzana Albínová – Jana Šilerová, jeho sluha Filip – Štěpán Melichar, jeho tchyně paní Estragonová – Marta Tesáková, jeho domácí pan Dubois – Radim Kachlíř, oklamáný a klamající manžel Zuzany – Adam Šimoník a vše zamotávající Růžena alias maďam de Saint Anigreuse v podání Marty Šujanové.

Dámský krejčí – termíny představení:

Premiéra - neděle 6. října v 16.00

1. repríza - sobota 12. října v 19.00

2. repríza - neděle 13. října v 16.00

3. repríza - čtvrtek 17. října v 19.00
v sále Katolického domu v Bučovicích v rámci Ochotnického festivalu Miroslava Doležala.

Všechna slavkovská představení se budou hrát v sále fary

Truffaldino

Druhou premiérou bude fraška na motivy hry Carla Goldoniho Sluha dvou pánů, kterou naše divadlo hraje podle vlastního scénáře pod názvem TRUFFALDINO. Hra

(Pokračování na straně 12)

(Pokračování ze strany 11)

ctí syžet commedie dell arte a původní děj, který však poněkud rozšiřuje. Zavede nás do Benátek, kde se odehrává příběh vypečeného sluhy Truffaldina, jenž se rozhodne sloužit dvěma pánům současně. To ale netuší, že jedním z jeho pánů je žena oblečená v mužských šatech, která do Benátek přijela hledat svého milého. Celý děj je doplněn další dvojicí příběhů, jednak nešťastné lásky Klárky a Silvia, kterou zhatil vypočítavý Klárčin otec Pantalone a nově je doplněn příběhem hostinské Brighelly, která má políчено právě na samotného potížistu Pantalona.

Režisér hry, Stanislav Olbricht, který se po desítkách let vrací do slavkovského divadelního dění, se rozhodl toto představení věnovat všem bývalým i současným ochotnickým hercům a jejich spolupracovníkům. Tuto hru pojal poněkud netradičně. Jednak jako produkci kočovného divadla a jednak uspořádáním vlastní scény do tvaru komorní arény, která ve farním sále umožní divákům v pouhých dvou řadách kolem jeviště dokonalý výhled a tím možnost být přímo uprostřed dění. Navíc celé představení bude obohacené

živou muzikou v podání Adama Blaháka a Magdaleny Melicharové. Všechny tyto prvky se tak budou podílet na představení, které má být cíleně jiné, než ho známe z Národního divadla v podání Miroslava Donutila.

V hlavní roli Truffaldina se představí herec, režisér a scénograf, Marek Kuchta, kterému budou sekundovat jeho skvělí kolegové: Milan Hrazdík jako Pantalone Anivindra, po dlouhých letech se znovu na jevišti objeví Miroslav Slováček st., a to v roli dr. Palmáreho. Palmáreho syna Silvia si stříhne Radim Zrebný a jako Silviovu snoubenku Klárku uvidíme Evu Tesařovou. V roli rozšafné hostinské Brighelly se bude alternovat Maruška Gottwaldová (Konrádová) a Elena Knotková. V dvojroli Beatrice alias Frederiga Rasponiho uvidíme v alternaci Věru Stojarovou a Janu Šustkovou, v roli Florinda Aretusiho se představí Petr Šujan. Truffaldinovu partnerku, služebnou Smeraldinu, si zahraje Monika Ušalová a hospodského podomka Giuseppea Milan Kohoutek.

A mezi těmi všemi se bude plést a stále prudit starý mořský vlk Jarek Rozsypal.

Jak vidíte, máme se na co těšit.

Truffaldino – termíny představení:

- Premiéra – sobota 9. listopadu v 19.00
- 1. repríza – neděle 10. listopadu v 16.00
- 2. repríza – sobota 16. listopadu v 19.00
- 3. repríza – neděle 17. listopadu v 16.00
- 4. repríza – sobota 23. listopadu v 19.00
- 5. repríza – neděle 24. listopadu v 16.00

Předprodej vstupenek ve Fotoateliéru na Husově ulici ve Slavkově

Dámský Krejčí (jen slavkovská představení) – od pondělí 23. září 2013, vstupné dospělí 50 Kč, děti od 12 let 20 Kč. Na představení Dámský krejčí je vstup povolen pro děti starší 12 let.

Truffaldino – od 25. října 2013, vstupné 50 Kč.

Informace o představeních najdete na webu simsalabim.farnostslavkov.cz

Těšíme se na vás, milí příznivci dobrého divadla!

Vaši ochotníci z FDSB

Urbánek 3/2013

Truffaldino

Pozvání

Setkávání maminek s dětmi

Od úterý 10. 9. budou v Domě sv. rodiny opět probíhat pravidelná dopolední setkávání maminek s malými dětmi – srdečně zveme.

Modlitební triduum

Ve dnech 4.–6. října proběhne tradiční modlitební triduum všech skupinek MM. V pátek od 17. h. se sejdeme v kapli ke společné modlitbě, v sobotu po ranní mši také. V neděli pak ponese v obětním průvodu ošatku se jmény našich dětí, vnoučat, apod.

Srdečně zveme všechny maminky.

Setkání rodin s dětmi,

kteří navazuje na zdařilé odpoledne na faře, se uskuteční v neděli 20. října od 15.00 do 18.00 hodin v sále Domu sv. Rodiny. V programu promluví na téma o křesťanské výchově a předávání víry v rodině P. Jiří Kaňa z Blanska, který má s pastorační rodinou velké zkušenosti. Součástí programu bude beseda s dotazy, společná modlitba a vzájemné setkání při občerstvení, které můžete přinést. Děti můžete mít sebou, nebo se vám o ně postarají děvčata, která si s nimi budou hrát.

Kurz partnerství

Víkendový kurz partnerství probíhá formou čtyř víkendových setkání v Osově Bítýšce. Tato setkání pořádá Diecézní centrum života mládeže v úzké spolupráci s brněnským Centrem pro rodinu a sociální práci. Vedení je svěřeno manželům Vykydalovým.

Budou probíhat dva běhy: Kurz A od 12. října a Kurz B od 16. listopadu. Přihlášky a informace: milana.vykydalova@centrum.cz, mobil 736 606 468.

Potřeba úklidu fary

Úklid je součástí rodinného života a patří i k životu farnosti. Nejsme na tom zatím tak, abychom si jako nějaká firma úklid zaplatili. Po odchodu pastorační asistentky je třeba dbát na pravidelný úklid fary. O to vás prosím, na farní radě jsme došli k závěru:

Do úklidu **pastoračního střediska fary** by se měly zapojit skupiny, které tam mají nějaké aktivity. Doba úklidu by byla sobota ráno nebo dopoledne, každá skupina by měla jednoho, kdo je za provedení zodpovědný.

Úklid fary je třeba jednou za měsíc, např. první sobotu (běžný úklid udělají kněží). Kdo by byl ochoten pomoci s úklidem, může se zapsat do tabulky v kostele. *O. Milan*

PRAVIDELNÉ AKTIVITY FARNOSTI

Adorace před Eucharistií (Svatostným Ježíšem) ve farním kostele bude každou neděli večer od 19.00 do 20.00 hodin.

Svatost smíření ve Slavkově přede mší sv. v úterý, pátek (17.30) a v neděli ráno i večer. Mimořádně **na ohlášení ve středu** v 19–20 h. v kostele.

Mše svatá pro mládež jednou měsíčně v pátek s hudebním doprovodem mládeže.

Modlitba mládeže a setkání společenství na faře každý pátek 19 h. (mše sv. v 18 h.).

Rozvrh náboženství žáků ZŠ je na farním webu.

Setkávání maminek s malými dětmi v Domě Svaté Rodiny (vedle KMS Karolínka) každé úterý od 8.30 do 11.30 h. Náplní času je hraní, popovídání si a kratší modlitba. Je možné se připojit kdykoliv během dopoledne.

Ministrantské schůzky jsou každé úterý v 16,15 pro mladší a v pátek v 16.00 pro starší, na faře.

Schola má zkoušku každý pátek od 16 h. na faře.

Pěvecký sbor Gloria má zkoušku v úterý v 19.00 na faře.

Modlitby otců každé sudé pondělí 20.30 až 22.00 na faře.

Modlitby matek každé liché pondělí 20.30–22.00 na faře.

Setkání KLASu (Klub aktivních seniorů) se koná v pondělí za dva týdny (od 30. října) v 18.00–19.30 na faře.

Farní divadlo (mladší) zkouška středa 17.00–19.00 na faře.

Farní divadlo (starší) zkouška středa 19.00–21.00 na faře.

Farní kavárna ve Slavkově po ranní mši sv. od 9.30 na faře. Srdečně zvou poradatelé.

Misijní neděle

Každým rokem se světově slaví Misijní neděle. Je to den, kdy církev myslí na oblasti ve světě, kde žijí lidé v materiální nouzi a chybí jim vzdělání. Misijní dílo není jen charitativní pomocí, i když se koná po celém světě sbírka, ale základem je šíření víry, za které se také věřící především modlí.

Loni uplynulo 190 let od založení Díla šíření víry. Zakladatelkou je Pauline Jaricot, která slyšela kázat v kostele o misiích. Pocházela z bohaté rodiny a ptala se sama sebe – co já s tím mohu udělat? Došla na myšlenku modlit se za misie. Začala o tom říkat lidem kolem sebe, zda se s ní chtějí modlit za misie. První byla modlitba a toto dílo se rozšířilo do 120 zemí světa.

V jedné chudé krajině se stal zajímavý příběh. V zemi byl řadu let válečný konflikt a mnoho chudých lidí přišlo často i o to málo, co měli. Bylo obtížné najít obživu, a to zvláště v odlehlých rybářských oblastech, které byly válkou a chudobou zasaženy nejvíce. Když se však počítal výtěžek sbírek z farností během Misijní neděle, došlo k nečekanému překvapení. Diecéze, do níž patřily chudé rybářské oblasti, dala ve srovnání s ostatními o mnoho víc. Velmi brzy se přišlo i na to, čím to bylo. Chudí rybáři, kteří dobře věděli, co bída a hlad znamená, se totiž rozhodli věnovat pro misie výtěžek jednoho dne, a tím pomoci lidem, kteří trpí třeba ještě větší nouzí. Chudí dají nejvíce.

My říkáme, že jsme chudí, že je finanční krize. Že chudí nejsme, nás usvědčuje to, že ještě tolik nedáváme. Misie – nejde především o peníze, ale o modlitbu a odříkání, myslet na druhé a mít srdce otevřené pro druhé – to je víc, než dát peníze. Jakmile mám srdce otevřené, není problém dát i více, z lásky. Uvědomění si sounáležitosti k celosvětové církvi a pomoc potřebným dávají radost, která je tak důležitá pro prožívání víry. Vždyt

máme chudé bratry a sestry, o které se staráme.

Světový den modliteb za misie, slavený každoročně pod názvem Misijní neděle, se v celé církvi se začal poprvé slavit v roce 1926. „Misijní neděle je zvláštní příležitost, která připomíná Božímu lidu neustálou platnost jejího misijního mandátu, neboť misie je věcí všech křesťanů...“ (Jan Pavel II.) Věřící ve všech katolických farnostech světa se během Misijní neděle společně modlí a finančně přispívají do světového fondu solidarity:

- pomoc nejchudším v 1100 diecézích světa, na které se podílí téměř 650 000 duchovních, biskupů, kněží, řeholníků a řeholnic, katechetů, bohoslovců a laických spolupracovníků.

- podporují se katechetické, vzdělávací, charitativní a sociální projekty, školy, nemocnice, domovy pro sirotky a staré lidi, střediska pomoci a leprosária, stavby a opravy kostelů a jiné.

Díla vždy vyžadují od místních lidí na jednotlivých projektech spoluúčast, vychovávají a vedou místní lidi k umění hospodařit a k samostatnosti.

Křesťan má na základě svého křtu usku-tečňovat misijní povolání a tak šířit radost Božího království. Benedikt XVI řekl: „Misie jsou věcí lásky“.

P. Milan Vavro, farář

Skrze svátost křtu se znovu narodili:

Eliška Kazíková z Brna

*2013, pokřtěna 23. 6. 2013

Kryštof Vladimír Svoboda ze Slavkova

*2013, pokřtěn 23. 6. 2013

Karolína Hlaváčková ze Slavkova

*2013, pokřtěna 23. 6. 2013

Massimo Marco Dennison z USA

*2012, pokřtěn 17. 8. 2013

Matyáš Josef Rábik z Heršpic

*2013, pokřtěn 18. 8. 2013

Kateřina Maršálková z Hodějic

*2008, pokřtěna 7. 9. 2013

Tomáš Maršálek z Hodějic

*2012, pokřtěn 7. 9. 2013

Gabriela Matyášová z Křižanovic

*2013, pokřtěna 7. 9. 2013

Marek Urban ze Slavkova

*2013, pokřtěn 7. 9. 2013

Dominik Savio Šaněk ze Slavkova

*2013, pokřtěn 22. 9. 2013

Elias Jan Stasiuk z Bambergu (NSR)

*2013, pokřtěn 22. 9. 2013

Do svátosti manželství vstoupili:

Pavel Kolář ze Slavkova

a Jana Malčíková ze Slavkova

oddáni: 29. 6. 2013

Lukáš Kumr ze Slavkova

a Monika Hřebíčková z Bučovic

oddáni: 6. 7. 2013

Vojtěch Paleček ze Slavkova

a Eliška Kouřilová z Brna

oddáni: 13. 7. 2013

Rostislav Matocha ze Slavkova

a Eliška Marková ze Slavkova

oddáni: 10. 8. 2013

David Jurka z Březové nad Svitavou

a Marie Odvářková ze Slavkova

oddáni: 16. 8. 2013

Miroslav Hrabčík z Vrchoslavic

a Marie Hlaváčková ze Slavkova

oddáni: 17. 8. 2013

Jakub Kroulík z Trutnova

a Martina Zemánková z Brna

oddáni: 7. 9. 2013

Jiří Zástřešek z Heršpic

a Marta Zemenová z Uhřic

oddáni: 7. 9. 2013

Petr Kučera z Křižanovic

a Vladimíra Winterová ze Slavkova

oddáni: 21. 9. 2013

Ve společenství víry a naděje jsme se rozloučili:

Jiří Köhler ze Slavkova

*1940, † 17. 6. 2013

Františka Boudová ze Slavkova

*1923, † 16. 6. 2013

Jaroslav Kučera z Heršpic

*1950, † 20. 6. 2013

Anna Krakovcová ze Slavkova

*1920, † 23. 6. 2013

Drahomíra Láníčková z Němčan

*1942, † 23. 6. 2013

Bohumil Hrazdílek ze Slavkova

*1927, † 7. 7. 2013

Karel Kohoutek ze Slavkova

*1932, † 28. 7. 2013

Marie Šimoníková z Němčan

*1934, † 1. 8. 2013

Eduard Jurák ze Slavkova

*1941, † 1. 8. 2013

Zdislava Švandová ze Slavkova

*1934, † 8. 8. 2013

Josefa Opluštilová ze Slavkova

*1925, † 11. 8. 2013

Alice Valentová ze Slavkova

*1933, † 14. 8. 2013

Danuše Kohoutková ze Slavkova

*1946, † 16. 8. 2013

Vladimíra Kohoutková z Němčan

*1933, † 11. 9. 2013

Karel Hudec z Počenic

*1946, † 3. 9. 2013

Ludmila Jelínková z Němčan

*1937, † 15. 9. 2013

Program farnosti

Pravidelné bohoslužby ve farním kostele ve Slavkově: neděle 8.30 a 18.00, úterý 18.00 pro děti, čtvrtek 7.00, pátek 18.00 pro mládež, sobota v 7.30. V Němčanech: středa 18.30 (v zimě 18.00), neděle 9.45. V Hodějicích pátek 17.00 a neděle 11.00. V Heršpicích středa 17.00 a neděle 11.00.

Svatost smíření přede mší sv. v úterý, pátek a v neděli ráno i večer. Mimořádně na ohlášení ve středu 19.00–20.00 v kostele.

13. 10. **Svatost nemocných**, při každé mši sv.

17. 10. **Mše sv. v penzionu**, čtvrtek v 8.00.

17. a 18. 10. **Návštěvy nemocných**, obce čtvrtek, Slavkov pátek.

20. 10. **Misijní neděle**, sbírka na misie.

20. 10. **Setkání rodin s dětmi**, 15.00 – 18.00 sál Domu sv. Rodiny, v programu promluví na téma o křesťanské výchově a předávání víry v rodině P. Jiří Kaňa z Blanska.

27. 10. **Výročí posvěcení kostela** (Slavkov, Němčany, Hodějice).

31. 10. **Mše sv. v penzionu**, čtvrtek v 8.00.

Návštěvy nemocných budou až v prosinci.

1. 11. **Slavnost všech svatých**, pátek, mše sv. 18.00 Slavkov.

2. 11. **Vzpomínka na věrné zemřelé** (Dušiček), sobota 8.30 mše sv. Slavkov farní kostel.

3. 11. **Pobožnost za zemřelé** na hřbitově ve Slavkově, neděle 14.00.

4.–8. 11. **Mše sv. v kostele na Špitálce**: pondělí až pátek vždy v 18.00.

Plnomocné odpustky za zemřelé lze získat od 1.–11. za splnění podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba za zemřelé na hřbitově).

9. 11. **Obnova pro ženy** všech věkových kategorií, sobota, Dům sv. Rodiny, vede P. Adam Ruckí.

15. 11. **Adorační den farnosti**, ve všech kostelích během dne (dle ohlášení).

23. 11. **Obnova pro muže**, sobota, Dům sv. Rodiny, vede P. Jan Szkandera, spirituál Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci.

28. 11. **Zádušní mše svatá za padlé** v bitvě u Slavkova, čtvrtek 18.00, farní kostel.

30. 11. **Otevřený kostel**, sobota, možnost prohlídky 9.00 – 21.00.

1. 12. **První neděle adventní**, žehnání věnců (všechny kostely).

Roráty pro děti – úterý od 3. 12. vždy v 6.45 ve Slavkově, sraz v kostele u vchodu, průvod s lampičkami, po mši čaj a buchta na faře.

5. 12. **Mše sv. v penzionu**, čtvrtek 8.00.

5.–6. 12. **Návštěvy nemocných**, obce čtvrtek, Slavkov pátek.

9. 12. **Slavnost Neposvrtněného početí P. Marie** se světelným průvodem, pondělí 18.00, farní kostel.

29. 12. **Vánoční zpívání s Hudci z Kyjova** s cimbálkou, 16.00, Slavkov kostel.

Úřední hodiny na faře: středa 9.30–12.00 a 16.00–16.30 pátek 9.30–12.00

Kontakt:

Tel.: 544 221 587, 604 280 160

rkf.slavkov@biskupstvi.cz www.farnostslavkov.cz

URBÁNEK Časopis farního společenství ve Slavkově u Brna, Němčanech, Hodějicích, Heršpicích. Ročník XVI., číslo 3/2013. Vyšlo 29. září 2013.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Slavkov u Brna. Redakční rada: P. Milan Vavro, Jana Lstibůrková, Petra Šaňková. Jazyková úprava: Marie Schwecová, Jana Cejpková. Pozn.: Ne všechny texty projdou jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje v případě potřeby krácení článků delších A5 strojpisem. Uzávěrka příštího čísla 1. prosince 2013.

Příspěvky – nejlépe zašlete mailem: petrasankova@seznam.cz nebo na faru: rkf.slavkov@biskupstvi.cz

Sponzorský tisk: OLPRINT, Jaroslav Olejko, Šlapanice